

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 23. września 1886.

141.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 31. sierpnia 1886,

tyczące się opłacania należności cłowej od zwierząt i płodów zwierzęcych surowych, uznanych za przepadłe jako wprowadzonych wbrew zakazowi i bez opłaty cła.

Celem zaprowadzenia jednostajnego postępowania w tych przypadkach, w których według ustaw z dnia 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35 i 37 z r. 1880), a względnie według ustawy z dnia 24. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 51 z r. 1882) i zarazem według ustawy o przestępstwach skarbowych, karane być ma wprowadzenie wbrew zakazowi zwierząt i płodów zwierzęcych surowych, oznajmia się, że, gdy w myśl §fu 46 a względnie w myśl §fu 39 pierwszej z dwóch rzeczonych ustaw zwierzęta i płody zwierzęce surowe, wbrew zakazowi wprowadzone, mają być uznawane za przepadłe, nie mogą już być przedmiotem rękojmi na karę za defraudacją, że przeto nawet w tym razie, gdy zwierzęta i płody zwierzęce surowe zostaną sprzedane, Władzy dochodów niestałych z tytułu rękojmi na karę pieniężną nie służy prawo do sumy z sprzedaży zebranej.

Co się tyczy opłat cła wchodowego, należących się w myśl §fu 199 ustawy o cłach i monopoliach rządowych od sprzedanych zwierząt i płodów zwierzęcych, bez których złożenia zwierzęta lub płody zwierzęce surowe, z zagranicy wprowadzone, nie mogą być oddane na konsumpcję lub do obrotu, oznajmia się celem zabezpieczenia wpływu opłat cłowych, że sprzedając zwierzęta i płody zwierzęce surowe, które, jako wprowadzone bez opłaty cła, uznane zostały za przepadłe, nie wolno wydać ich nabywcy, dopóki złożeniem odpowiedniego dokumentu nie udowodni, że opłacił przypadające cło i warunek ten zamieszczany być ma w ogłoszeniu a następnie w protokole licytacji.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

142.

Ustawa z dnia 11. września 1886,

o uzupełnieniu regulacji Adygi od uścia rzeki Passeru aż do Sacco.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Do pokrycia kosztów regulacji Adygi od uścia rzeki Passeru aż do Sacco a która to regulacja ma być wykonana jako sprawa krajowa, prelimitowanych w sumie 10,852.000 zł., skarb państwa przyczyni się zasiłkiem w sumie 6,400.000 zł., w który suma 1,325.450 zł. przez skarb państwa na zasadzie ustaw z dnia 23. kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) i z dnia 9. kwietnia 1883 (Dz. u. p. Nr. 45) aż do końca 1885 już wypłacona, ma być wliczona. Według tego należy się jeszcze zasiłek w sumie 5,074.550 zł., który ma być wypłacony w latach 1886—1895 a to w r. 1886 część tej sumy w kwocie 887.700 zł., reszta zaś w latach następnych, stósownie do ustaw skarbowych.

§. 2.

Postanowienia ustawy z dnia 23. kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) o regulacji Adygi od uścia rzeki Passeru aż do Sacco, o ile ich nie zmienia poprzedzający §. 1, rozciągają moc swoją także na uzupełnienia regulacji Adygi z następującymi zmianami:

- a) Zamiast podziału przestrzeni regulacyjnej, ustanowionego w §fie 1 ustawy z dnia 23. kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) i datku krajowego ustanowionego w §. 3 teje ustawy, przyjmuje się ów przedział przestrzeni regulacyjnej i ów datek krajowy, który ze względu na zmienione stosunki ustanowiony jest w ustawie krajowej, wzmiankowanej poniżej w §fie 3eim;
- b) uchyla się podane w drugim i trzecim ustępie §fu 3 ustawy z dnia 23. kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) rozróżnienie sekcij regulacyjnych pod względem zarządu funduszów regulacyjnych i wykonania regulacji, i zarządem tym, tudzież wykonaniem zajmować się ma we wszystkich sekcjach administracya państwa z współdziałaniem reprezentantów wydziału krajowego, spółek do regulacji Adygi i osób interesowanych w każdej sekcji;
- c) w miejsce oznaczonej w §fie 6 ustawy z dnia 23. kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 64) kwoty pożyczki krajowej najwięcej jeden milion złotych, ustanawia się kwotę najwięcej 1,700.000 zł.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą krajową o uzupełnieniu regulacji Adygi, poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu.

Lubień wielki, dnia 14. września 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

143.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 14. września 1886,**

o urządzeniu służby cłowej z powodu otwarcia ruchu na kolei z Kraślic do Klingenthalu.

Oдноśnie do Traktatu z dnia 5. maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 112) pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Saksonią, tyżącego się kilku kolei łączących na granicy krajowej austriacko-saskiej, gdy ruch na kolei z Kraślic do Klingenthalu ma być wkrótce otwarty, przenosi się z dniem 1. października b. r. c. k. kraślicką komorę główną II klasy do dworca w Górnych Kraślicach i przeistacza ją na komorę pomocniczą I klasy z pozostawieniem upoważnień komory głównej II klasy.

Od tego dnia będzie ona upoważniona do stósowania w obrocie kolejowym skróconego postępowania cłowego według przepisu z dnia 18. września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), tudzież do ekspedycowania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Od tego samego dnia na zasadzie art. IX. rzeczzonego Traktatu zaprowadzona będzie na stacyi przechodniej klingenthalskiej w Saksonii delegacya kraślickiej komory pomocniczej I klasy do postępowania celniczego i ekspedycowania towarów, oddanych na rzeczzonej stacyi celem wprowadzenia ich do okręgu cłowego austriacko-węgierskiego, a która na teraz urzędować będzie dwa razy na tydzień.

Dunajewski r. w.

144.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 19. września 1886,**

o niedopuszczalności zajmowania przedmiotów należących do parku obcych kolei żelaznych.

Oдноśnie do §fu 14go ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) rozporządzam co następuje:

Artykuł I.

Przedmioty, należące do parku obcych kolei żelaznych, przewożących ludzi lub towary w obrocie publicznym, od pierwszego oddania ich do ruchu aż do ostatecznego wyłączenia z parku, nie podlegają zajęciu w obszarze, w którym rozporządzenie niniejsze obowiązuje, o ile wzajemność jest zaręczona.

Artykuł II.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego, nabywającego mocy od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bruneck, dnia 19. września 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Gautsch r. w.

Bacquehem r. w.

